

Mladi godbeniki so ob 5-letnici svojega orkestra takole zaigrali na slavnostnem koncertu, ki je bil 23. aprila na trnovski šoli.

Pet let pihalnega orkestra Vič-Rudnik

Davna in skrita želja po ustanovitvi prijubljenega godbe na pihala, z delovanjem katere bi obogatili kulturno življenje v krajevni skupnosti in delovnih organizacijah kot tudi v občini nasploh ter zadovoljili interese mladih po tovrstnem podoživljanju glasbe, je bila uresničena pred petimi leti.

Ustanovni občini zbor KUD – Pihalni orkester Vič-Rudnik, takšen je tisti pravi in uradni naslov naše občinske godbe na pihala, je bil v prostorih Tobačne tovarne Ljubljana 6. maja 1982. leta.

Zaorati ledino na tem glasbenem področju je bila v danih pogojih vse prej kot lahka naloga. In najtrši oreh so predstavljala prav finančna sredstva, ki jih takšen orkester glede na potrebno instrumentalno opremljenost pa tudi za uspešno delovanje potrebuje kar precej.

Optimizma in entuziazma ni zmanjkovalo. Pripravljenost vseh – tako godbenikov, vodstva orkestra kot tudi predstavnikov družbeno politične skupnosti, delavcev TTL in mnogih drugih pa je bila tako zagnana, nesebična in požrtvovalna, da je omogočala delovanje pihalnega orkestra in še več. Ob tem njegovem petletnem jubileju lahko zapišemo, da je ob vsej tej družbeni pomoči orkester doživel tudi svoj razvoj.

In čeprav je pihalni orkester sprva štel le 17 stalnih članov, je s prvim nastopom 20. decembra 1982 na srednji občinski proslavi ob dnevu JLA doživel svoj ognjeni krst. V dobrem letu dni se je število glasbenikov povzpelo na število 35, s čimer so bili dani pogoji za načrtnejše in vzpodbudnejše delo.

Nastopi mladih glasbenikov so bili vse številčnejši, in ob tem ne gre prezreti, da so leta 1984 s pridobitvijo enotnih oblačil postali res prava godba. Izmed vseh nastopov pa vsekakor velja še posebej izpostaviti dva. Prvi samostojni koncert – 11. maja 1984 (ob drugi obletnici obstoja) na OŠ Marjan Novak – Jovo in 22. aprila 1985 nastop na reviji pihalnih orkestror ljubljanskega območja v organizaciji mestne ZKO, za kar je prejel orkester strokovne ocene in priznanja.

Se to. V okviru KUD Pihalni orkester Vič-Rudnik uspešno delujeta zabavni ansambel Odiseja, ki je imel do sedaj v občini že 46 nastopov in pihalno trobilni ansambel, ki je poleg 19 nastopov za osnovne in srednje šole posnel na Radiu Ljubljana tudi kratak program. Ansambel Odiseja pa je lani gostoval tudi pri naših rojakih v Göteborgu na Švedskem.

Pet let se izteka. Skupno je pihalni orkester Vič-Rudnik imel v tem obdobju več kot 70 nastopov – bodisi samostojnih ali skupnih v mnogih kulturnih programih. Upravilil je svoj obstoj in svoje delovanje.

Želja pa je še mnogo. Izpolnitev instrumentov in opreme, kvalitetna rast orkestra, več sodelovanja z drugimi godbami in sorodnimi ansambli, sistemska ureditev financiranja, ureditev prostorskih problemov in seveda kot prednostno – sistematično izobraževanje kadrov v sodelovanju z Glasbeno šolo Vič.

Iskrena pa ostaja globoka zahvala vsem, ki so na kakršenkoli način pomagali in podpirali delovanje pihalnega orkestra.

Ostaja želja glasbenikov, da bi orkester rastel po številu in kvaliteti, ter da bi ubrani zvoki njihove glasbe v vsej svoji plemenitosti segli do vaših src.

GLASBA POVEZUJE RODOVE IN NARODE

Če je na Ruperta jasno nebo, bo malega srpana ravno tako

V kroniki izjemnih dogodkov, ki so se zgodili sušca 1987. leta, bodo v Glasbeni šoli Ljubljana Vič-Rudnik na Emonski 20 zabeleženi dve zanimivi predstavitvi slovenskemu in mednarodnemu občinstvu.

Za prvo moramo šteti nastop na XVII. republiški reviji glasbenih šol v Titovem Velenju. Površni zapis poročevalca osrednjega slovenskega dnevnika Delo je »spregle dal« uspehe, ki jih je v tem lepem mestu Saleške doline dosegel naš vzgojno-izobraževalni glasbeni kolektiv. Med najboljšimi mladimi poznavalci in obvladovalci glasbi iz Slovenije so bili tudi naslednji mladi Vičani in Vičanke. V najširšem pomenu besede. Pianistka Polona Fister je zasedla tretje mesto. Njena mentorica je Kar-

Kot je v navadi, in prav je tako, je bilo mogoče v izredno lepi dvorani glasbene šole, ki bi dopoldne lahko služila tudi drugim srečanjem in slovesnostim iz neglasbenih krogov, slišati muziciranje naših najboljših mladih glasbenih interpretov. Nastopila sta trio flavt in trio Kotar. Gostje so bili iznenadeni nad njihovim nastopom, prav tako kot nad zgradbo glasbene šole in potjo, po kateri smo jo pridobili. O tem jim je po prisrčnem slovenskem »Dober dan«, spregovorila pomočnica ravnateljice Janja Lovrenčič. Kot je v navadi so se člani našega kolektiva z gosti, ki jih je vodil direktor prof. Ferdinand Bogner, pogovorili o najrazličnejših sestavinah njihovega strokovnega, izobraževalnega, umetniškega dela, pa tudi – moramo priznati – o plačilu ter vlogi glasbenega pedagoga v družbenem okolju.

Klavirski trio KOTAR

men Semič. Trio flavt Janja Sotošek, Nadja Roje, Mojca Markič in mentorica Andžela Blažek so se razveselile uvrstitve na drugo mesto. Klavirski trio: Janez (klavir), Jurij (violina) in Andrej (violončelo) Kotar pa je skupaj z mentorjem Matijem Lorenzom prejel številne čestitke ob zasedbi prvega mesta.* Da pa bi bila zbirka uspehov polna, je pianistka Aleksandra Naumovski, njena mentorica je Tatjana Spasič, prejela pohvalo. Pedagoški kolektiv naše glasbene šole je vesel teh uvrstitev. Prepričani so, da bi ti mladi glasbeni poustvarjalci zaslužili primerno predstavitev vsem mladim Vičanom in Ljubljancem.

Da pa je včasih lažje vzpostaviti zvezo s tujino, kot z najbližjim domačim pragom, dobro vedo tudi v kolektivu naše glasbene šole. 27. marca (RUPERT) je obiskalo glasbeni šoli v Centru in pri nas, enaindvajset pedagogov in slušatelj glasbenega konzervatorija iz avstrijskega Gradca. Ta obisk je sodil v široko vez med slovenskimi in štajerskimi glasbenimi pedagogi in mladimi glasbeniki.

* Edini so se udeležili tudi zveznega tekmovanja v Dubrovniku, kjer so zasedli drugo mesto.

Viški zbori so nastopili

Dvanajst preizkušenih pevskih zborov in šestinadeset posebej izbranih pesmi; to naj bi bil bežen, na hitro skrpani postržek letošnjega, zdaj že 17. koncerta pevskih zborov občine Ljubljana Vič-Rudnik, ki ga je v sklopu proslavite praznika naše občine v prostorih Slovenske filharmonije pripravila občinska ZKO. Skoraj nabita dvorana osrednjega slovenskega glasbenega hrama to pot gotovo ni bila prikrajšana. Tu je bilo resnično za vsakega nekaj: v širokem izboru ponudeni pesmi veljajo nemara še posebej omeniti moški pevski zbor KUD Iška vas pod vodstvom Vide Kopač, ki se je skorajda drzno »spopadel« s kar se da zahtevnim »glasbenim materialom«, kot je denimo Gallusova »Quam pulchra es, amica mea« in Arbeaujeva »Pavane«, ki sta poleg večšega (renesančnega) petja, zahtevali tudi vsaj za ščepec instrumentalnega znanja na bobnih (še zlasti slednja). Ženski zbor DPD »Svoboda« Brdo-Vrhovci je to pot iz svojega bogatega repertoarja izluščil tri vsebinsko povsem različne pesmi, med katerimi je še posebej »vžgala« mila, zvočno prijetno niansirana Danievskejeva »Letite golubi«. Za dobri dve uri je bilo vseh pesmi, zdaj nežnih, zdaj bolj vihrih, kot posebnih – čustveni – vrhunec koncerta pa je bil nedvomno nastop moškega zbora slepih in slabovidnih »Karel Jeraj«, kjer so se morali pevci nič manj kot prijeti za roke, da so se lahko strnili v »normalni« pevski zbor... Za nemoteno, predvsem pa primerno kakovostno izvedbo koncerta, sta mimo zborovodij, poskrbela tudi skladatelj in dirigent Radovan Gobec in pianist Borut Lesjak.

BRANKO VRHOVEC

SLAVNOSTNO NA BREZOVICI

Novo otroško igrišče, uspel koncert...

V nedeljo, 19. aprila so otroci Brezovice brez ceremonij otvorili otroško igrišče na prostoru novozgrajenega zaklonišča v bližini železniške postaje.

Pridne roke domačinov so že prejšnji dan postavile in utrdile igrala (tobogan, gugalnice, ...), da so jih naslednji dan varno preiskusili malčki.

Od nedelje dalje je na igrišču živo od jutra do večera. Mamice in babice so zadovoljne, ker vedo, da so otroci na varnem. Igrišče je že delno urejeno; posejana je trava, zasajena so drevesa, vendar bo treba še marsikaj postoriti – postaviti del ograje in olepšati teren. Otroci so že obljubili, da bodo očetje in stari očetje pomagali. Krajanje Brezovice smo hvaljeni občinski skupnosti otroškega varstva, ki nas je finančno podprla, da smo lahko nabavili igrala.

V sredo, 22. aprila je osnovna šola Brezovica priredila koncert v počastitev 50-letnice ustavnega kongresa KPS na Čebinah, obletnici ustanovitve OF in 1. maja – praznika dela. Nastopili so: otroški pevski zbor, mlajši mladinski, pa mladinski in dekleški pevski zbor.

Koncert, ki je trajal dobro uro, so gledalci toplo pozdravili, saj je bil res kvalitetno izveden. Vsem zborom je dirigirala tovarišica Sonja Sojer.

Naslednji dan so ponovili koncert še v Domu krajanov v Vnanjih Goricah. T. SLOBODNIK

Srečanje s prijateljsko šolo

28. aprila so bili učenci beograjske šole Zmaj Jovan Jovanovič v gostih pri svojih vrstnikih na šoli Marjan Novak Jovo. Ob sprejemu so jim pripravili prisrčen program s katerim so obeležili tudi praznik OF, 1. maj in občinski praznik. Ob tej priložnosti je zbranim spregovoril sekretar OK ZKS Rajko Najzer, ki je med drugim tudi dejal:

»Rdeča zastava, ki vira ob 1. maju in nosi napis »Proletarci vseh dežel združite se« je simbol stremeljenja delavstva po medsebojnem povezovanju in enotnejšem nastopanju za boljši jutri».

Tradicija prijateljstva povezovanja s šolo Zmaj Jovan Jovanovič iz Beograda, ki jo razvija osnovna šola Marjan Novak Jovo, je delček takega prizadevanja, saj mladim omogoča medsebojno spoznavanje, razumevanje posebnosti razvoja narodov in narodnosti v Jugoslaviji, zblizevanje s sovratniki iz drugih okolij, kar vse na najboljši neposreden način odpravlja nesoglasja in krepi eno naših osnovnih vrednosti: bratstvo in enotnost ter sodelovanje med narodi.

Ob zaključku še vedno sposojena misel: »Komur so samoupravno naložene družbene dolžnosti, mora imeti pogum govoriti in delati za socializem v družini, v hiši, na ulici, v soseski, v organizaciji združenega dela, v društvu, v šoli, občini, mestu, skratka povsod. Po tej poti bomo ohranili in utrdili ugled naše domovine socialistične samoupravne Titove Jugoslavije».

Svečano ob poti spominov in tovarištva

Učenci in kolektiv OŠ Vlado Miklavc tesno sodelujejo s člani ZVEZE borecev. Ob spominskem kamnu na Večni poti smo opravili svečanost. Šola je sodelovala s prijateljskim programom na temo NOB in OF, borci tovarišica Flander, tovariš Čeak, Silvo Snaj pa so se učenec predstavili s pričevanji iz takratnih dni od doživetij v taboriških smrti, zaključnih partizanskih bojih ob delovanju narodne zaščite in OF na Brdu na Vrhovcih.

Tovariš Zerovnik pa je pripravil kviz »Ali poznamo dogodke in osebe iz domačega kraja za časa NOV«. Skromne nagrade pa je prispevala organizacija ZSAM Dolomiti.

Vsi starejši smo bili toplo presenečeni kako so učenci resno tekmovale in z obilico znanja odgovarjali na zastavljena vprašanja, kar je odraz tudi dobrega informiranja oziroma podajanja znanja od strani učiteljev šole. Stane Zerovnik

NA OSNOVNI ŠOLI MARJAN NOVAK-JOVO Uspela likovna razstava

Kar dvajset priznanih likovnih umetnikov, ki so in še živijo in delujejo v šolskem okolju OŠ Marjan Novak-Jovo, se je odzvalo pobudi Jožeta Hudečka – znanega kulturnega delavca in Vičana, da se s svojimi deli predstavijo na razstavi. Ta je bila od 20. do 25. aprila v viški osnovni šoli. Bila je dobro obiskana.

Prav je, da zapišemo še imena likovnih umetnikov, ki so na njej sodelovali: Stojan Batič, Andrej Bratina, Stane Dremelj, Vida Fakin, Tine Gorjup, Rudolf Gorjup, Tomaž Gorjup, Zdenko Kalin, Marjan Kozamer-nik, Zmago Modic, Ivo Mršnik, Dušan Pirih-Hup, Stefan Planinc, Marjan Pliberšek, Milan Rijavec, Maksim Sedej ml., Marija Lucija Stupica, Tanja Špenko, Drago Tršar in Franc Vrtačnik.

Novo za starše – Sezam

Gotovo si kakšen večer želite v gledališče, kino ali na koncert. Gotovo vas kakšno popoldne čakajo neodložljive obveznosti, pa ste v zadregi, komu bi v tem času zaupali svojega otroka. Dedek in babica sta utrujena ali nedosegljiva, prijatelji vam vsakic ne morejo pomagati iz te zagate. Morda potrebujete le prijazno osebo, ki bo spremljala vašega otroka v ali iz vrta, k telovadbi, risanju, da se igra z njim v času med smenama?

Če zavrtite telefonsko številko 219-088, boste dobili Servis za občansko varstvo otrok na domu SEZAM, ki je bil v ta namen organiziran na pobudo RK ZSMS. Svoje prostore je prijazno dobil v Krajevni skupnosti Ajdovščina, na Kidričevi 9, torej v samem Centru Ljubljane. To je telefonska številka organizatorja SEZAM-a, ki dviguje telefon, ki med 9. in 11. uro sprejema naročila staršev, ki potrebujejo občansko popoldansko in večerno varstvo otrok. Med 13. in 14. uro pa je telefonska linija odprta predvsem za sporočila sprememb staršev.

Varstvo za malčke (in malo starejše) torej preskrbimo na vašem domu, kajti menimo, da se otrok najlepše počuti v svojem stanovanju, sobi, med domačimi igračkami in predmeti. Varuhi (ali baby-sitterji) so mladi ljudje – povčni študentje, ki so se za tovrstno delo odločili predvsem iz veselja. Skoraj vsak izmed njih že ima izkušnje v delu z otroci: bodisi kot baby-sitter, v počitniških kolonijah, delu v vrtcu, preko šolanja in študija... Lahko jim torej zaupate, saj smo tudi mi vložili precej dela, da smo izbrali takšne ljudi, ki resnično hočejo in zmorejo to odgovorno delo.

Naši napori temeljijo na zaupanju med vami, Servisom in varuhom, ki vas bo obiskal. Predvsem pa je bil organiziran in že deluje kot odgovor na vprašanje kako pomagati vam stajem, ki potrebujete nekaj časa za sebe in vam zagotoviti varnost za malčke, ki medtem še ne more ostati sam.

Pokličite nas torej na tel. 219-088 in skupaj bomo našli rešitev.

Otroci iz Lajkovca na obisku

Potem ko je skupina učencev OŠ Horjul v sklopu tradicionalne kulturne izmenjave že lani septembra obiskala pobrateni Lajkovac, so ob 9. maju tamkajšnji osnovnošolci vrnili obisk. Skupina desetih fantov in deklet je tri dni uživala gostoljubje horjulске osnovne šole in njihovih vrstnikov – ob izletih, sprehodih, igri in drugem razvedrilu, ki sestavljajo vsakdan mladim. Poiskali smo dve učenci iz gostujoče skupine (le-ta je bila raztresena po posameznih domovih) in ob bežnem pomenku izluščili nekaj njihovih vtisov.

Miljana Marković: »Tu v Sloveniji sem bila že enkrat poprej, ko sem bila še čisto majhna, a sem že vse pozabila. Domačini so nas to pot prav lepo sprejeli, pa tudi sicer je tu kar lepo: navdušena sem nad naravo, ljudje so prijazni, še posebej všeč pa mi je tovarštvo med otroki. Obiskali smo tudi nekaj turističnih krajev kot so Postojnska jama, Predjamski grad, Bled in drugi. Nič čudnega torej, da sem se prav veselila, ko sem odhajala sem gor v Slovenijo.«
Nataša Stefanović: »Ljudje tu v tej vasi se mi zdijo prav gostoljubni. Sama živim pri družini Logarjevih in nimam nobenih pripomb: hodimo na izlete in se družimo, zvečer pa seveda, kot povsod, gledamo televizijo in poslušamo glasbo.«
BRANKO VRHOVEC

BILI SO MED NAMI

Dr. Olga Pelan

Preprosti ljudje pravijo, da dober, plemenit človek umrje lahko. Umrje z zavestjo, da je do kraja izpolnil svoje človeško poslanstvo. Če ta pogovor drži, potem to zagotovo velja za našo doktorico Olgo, od katere smo se pred časom poslovili tudi krajanje KS Podpeč-Presejre.

K nam je prišla januarja 1960. leta po končanem visokem šolanju. Njen življenjski opus je zares velik. Skrbela je za osnovno zdravstveno varstvo in poleg tega vodila še posvetovalnico za ženske z otroki. Delala je ogromno, saj je opravljala zdravstvene storitve tudi za KS Rakitna in Notranje Gorice.

Doktorico Olgo smo krajanje zelo dobro poznali. Bila je prijubljena in radi smo jo imeli vsi, brez izjeme. Do skrajnosti disciplinirana, požrtvovalna, in pravo nasprotje današnjega konformističnega sveta, je uživala pri nas neomejen ugled in zaupanje, ter s tem povezano globoko spoštovanje. Iz nje je venomer izžarevala dobrota, in nenehna pripravljenost pomagati slehernemu, ki je bil pomoči potreben. Vedno je bila pripravljena obiskati in pomagati bolnikom na domu, še tako slabo vreme ali pozna ura je ni odvrnila od tega.

Zelo prijubljena je bila med delavci tovarne Hoja, za katere se je še posebej zavzemala, saj so delali v

težkih razmerah. Delavci Hoje so uvideli, da mora imeti tudi zdravstvena ambulanta ustrezne prostore, zato so kupili Kobijevo vilo in jo primerno uredili. Zelo se je razveselila novega objekta doktorica Olga, ki je od takrat dalje tudi stanovala v Zdravstvenem domu.

Kljub angažiranosti v poklicu pa je vseskozi sodelovala v samoupravnih organih KS. Prav na njeno pobudo smo združevali dodatna sredstva in nabavljali potrebne aparature in opremo za posodobitev splošne ambulante. Ves čas je tvorno sodelovala s civilno zaščito v kraju ter bila mentorica vsem enotam prve medicinske pomoči.

Ko se je leta 1976 zgodila huda železniška nesreča v Presejru, je bila nepreklicno prisotna na kraju katastrofe, dokler niso ponudili pomoči zadnjemu ponesrečencu. Za to izredno humano delo je prejela posebno plaketo varnosti IS SRS. Priznanje KS za požrtvovalno delo in sodelovanje pa je prejela v naslednjem letu.

Bila je plemenit človek v pravem pomenu besede – preprosto, razdajala se je. Pri svojem najhumanejšem poslanstvu je neštetim bolnikom lahko pomagala, sebi pa ni mogla. Mnogo prezgodaj je omahnila, kakor tista košata smreka iz njenega tako prijubljeneega parka, ko jo je lanska ujma tako nenadoma predlomila.

Od srca pa smo ji hvaležni tudi za vse oblike dobrotnih nasvetov, da ni namen človeštva pehati se samo za dobrinami vsakršne vrste, marveč predvsem za humane in kulturne odnose.

JANEZ CERK